

РАДА

ГАЗЕТА ПОЛІТИЧНА, ЕКОНОМІЧНА І ЛІТЕРАТУРНА
ВИХОДИТЬ ЩО-ДНЯ, ОКРІМ ПОНЕДІЛКІВ.
РІК П'ЯТИЙ.

Адреса редакції і контори:
у Києві, Велика Підвальна вул. д. 6,
біля золотих воріт
Телефон редакції 1453.
Телефон друкарні 1069.
УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ НА РІК 1910

на рік	на 6 міс.	на 3 міс.	на 1 кв.	на 1 м.	на 1 тиж.	на 1 дн.
5,70	3,25	1,75	0,75	0,25	0,10	0,05

Відплата на рік можна виплачувати частками: в 2 частки на 1 янв. 3 карб. і на 1 апр. 3 карб., в 3 стр.: в 1 кв. 2 карб., на 1 мар. 2 карб. і на 1 мая 2 к., в 3 частки по 1 карб. на протязі перш. шости місяців.
Ціна „Ради“ за кордоном: на рік 11 р., (27 крон 94 гелери на австрійську валюту), на 1/2 року—5 р. 50 к. на 1/4 року—2 р. 75 к., на 1 м.—1 р. Кожен закорд. читач передплачує газету через поштомат, то платять за газету по ціні встановленій для передплатників в Росії.
Передплата приймається тільки в 1-го числа кожного місяця.
За зміну адреси 30 коп.
(При зміні неодмінно прикладати стару адресу).

Автори рукописів повинні подавати своє прізвище адресу. Редакція може скорочувати і змінювати статті, більші статті, до друку негодні, переполюються в редакції 3 місяці й висилаються авторам їх коштом, дрібні замітки й дописи одразу знищуються. Рукописи, на яких не зазначені умови друку, вважаються безплатними.
З приводу надісланих до газети віршів редакція не відповідає.
Просьба авторів додержуватись правописю „Ради“.
Умови друкування оповісток
За рядок петіту попередю тексту, або за його місце, платиться за перший раз 40 коп., а далі по 20 коп. За рядок петіту після тексту: за перший раз 20 коп., за другий—10 коп. Хто шукає заробітку, платить за оповістку в 3 рядки 10 коп. за раз.

Жертуйте на пам'ятник Т. ШЕВЧЕНКОВІ у Києві

Жертви по всій Росії дозволено збирати Полтавській Губернській Земській Управі та Київській Городській управі.

Товариство **Ісаак Шварцман** Рядом з
Мануфактур Контракт. дом.
Найбільший мануфактурний магазин Києва.
Приймають замовлення на мужське вбрання.

Тих, що одвідують контрактовий будинок, запрошується оглядати новини весняного сезону, що одержуються кожного дня. Купувати не обов'язково.
На час контрактів скидки 15%.

Театр б. Т-ва Грамотности.
Дирекція М. Садозького.
Сьогодні, 28-го, ранком 2-го цинам **Наталка Полтавка**, оп. на 3 д. Кошик 10 к. до 1 р. 20 к. вист. буде **БОНДАРІВНА**, др. на 5 д. Карпонка-Карого. Ввеч. бенефіс арт. і реж. М. Садозького вист. б. Ранком о 1 год. дня. Ціна місцям: ранком—загально-дест. печером о 8 год. веч. Відповід. реж. М. Садозький.

Театр „СОЛОВЦОВ“
Сьогодні, 28-го, ранк. бенефіс контролера С. І. Добровольського, у останню по загально-дест. **Новий мірб**, на 4 х, 6 карт. Поч. о 12 г. збірний вистав: **„Ельга“** (ші-ком), **„Утро передь свадьбой“** (1 д. 3), **„Господиць директор“** (2-га дія), **„М'сяць вь деревнѣ“** (2-га дія). Бере участь вся труппа. Початок рівно в 8 год. веч. Ціни бенефісній. Квитки продаються.

Городський театр. Дирекція С. В. Брикна.
Сьогодні, 28-го, февер, дві **Каморра**. Бер. уч. п-ве: Вал-Бри, Яковлева, Ліліна, Чаїєва, Оршквич, Селявін, Гладков, Каміловський, Тіхонів, Цесевич, **Балетний дивертисмент**. Бер. уч. Летячовський, Гаврилов 2) **Тангейзер**. Бер. уч. п-ве: Станко, Залевський, Троїновський та кордебалет. Поч. о 12 1/2 г. дня. Вечером остання вистава й бенефіс капель- **Тангейзер**. Бер. уч. п-ве: Брун, Валіцький, Яковльовтер І. О. Малица— **Тангейзер**. Бер. уч. п-ве: Каржені, Ліпиченко, Назаровський, Боссе, Цесевич, Внуковський, Гаврилов. Поч. о 7 1/2 год. веч. Ціни місц. бенефісній. Квитки продаються од 10 години ранку до 2-х дня та од 5 г. до 12-ти веч.

ПРОГРАМА МАСНИЦІ. LA PROGRAMME DU CARNAVAL.
„Гвоздь сезону“
Велетень Сі-нематограф **ВЕЛИКИЙ НАРОДНИЙ ТЕАТР** 3-х з'єднаних біографів
„Велика Оаза“, „The Royal Vio“, „Зв'єзда“.

Парижської дирекції Jeanne Michel et Co.
Київ, Хрещатик № 58, Другий поверх, пом. був. Індрижишка.
з 27-го по 28 февраля, 1910 року:
ОДІЛ I-ий. або драма в Рафаелі (історичн. вражачо. епізод).
ОДІЛ II-ий.
ОДІЛ III-ий.
ОДІЛ IV-ий.
7) Таїна часовицка. 8) Поема Гаупшніца (смішне до сліз).
На випадок зісування картини, дирекція лишає за собою право замінити їх другимими або й зовсім не ставити.
ЩО-П'ЯТНИЦІ НОВА ПРОГРАМА.
Щі час сеансів і перерв грає воен. оркестр з 25-ти душ. З пош. Директ. М. Петяров.

Швидко **АЕРОПЛАН**
НЕНАЧЕ
Завжди правдива вістка—що найбільший вибір Грамофонів, Патефонів (од 8 до 250 руб.) і пластинок до них (од 65 коп. до 15 руб.) можна знайти тільки в музичному магазині **Г. І. ІНДРЖИШЕК**, Київ, Хрещатик № 41, бельетаж. н.ср.-1409-5

хочете використати ДІСКО І МАТИ ГАРНИЙ ТА ЦЕВНИЙ ЗАРІВОК, ТО ЗАКЛАДАЙТЕ
Фабрики цементових дахівок.
Машини до промислу дахівною, як також до виробів бетонових, оливу, фарбу і цемент, машини різничі, насіння і штучний гній доставляе в найліпшій якості і по найприступнійших цінах лиш у ІВАНА ЧУПРЕЯ. В КОЛОМІ, ГАЛИЧИНІ, АВСТРІЯ.
Всякими поясненнями служу дуже радо і безплатно.
16-1408-7

Поєтупила **Пам'ятная книжка**
в продаж „**Кіевск. губ. на 1910 г.**“ з адрес.-календарем г. Києва і губернії. Видавна Київська губернска статистична комітета, р. XXVIII. Ціна 1 р. 30 к. (в палітурках). Єдине справочне видання, що містить в собі адрес.-календарні відомости не тільки по г. Києві, але і по повітах Київської губ. ПРОДАЄТЬСЯ: в канцелярії статистичної комітета (Київ, Інститутська № 22), книгарнях: Оглобіна—Хрещ. 33, Ізюковська—Хрещат. 29 і 35, Іогансона—Хрещат. 41, Розова—Фундуклейська 2, Присянченка—Фундуклейська, 4 і в конторі **С. Д. Сергієнка**, Хрещатик № 5, н.ср. 46, телеф. 517.

САРАДЖЕВ
ДІПЛОМ
КАВКАЗСЬКИЙ ПРАВДИВИЙ КОНЬЯК
10-1386-5

В Одесі
переплачувати „РАДУ“ на таких-же умовах, як і в конторі газети можна у власного агента **В. Буряченка**. У нього-ж приймаються на виплату для за-оповістки „Ради“ для мовник. умовах. Звертайтесь по адресі: Одеса, Ковна, 19 кв. 10.
БІРЖЕВА АРТИЛЬ Інтелігентних відповідальних служачих, Київ, Безанівська ул., д. № 23. Приймає в члени артиль осіб обох полів і постачає по спеціальностям: касирів, бухгалтерів, управителів магатками і домами, завідувачів складами і т. д. 3-1403-3

Росписі міністерства юстиції.
Думська опозиція знов має роботу критикувати діяльність міністерства юстиції. Одначе, наряд чи сього року дебати в цій справі будуть такі палкі й цікаві, як торік. Виступи д. Щегловітова торік дали опозиції невечерняний матеріал для нападок і докорів. Сього ж року д. Щегловітов сам уже не наважиться виступити перед Думою й на своє місце випустив свого товариша Верьовкіна. Це—коректний чиновник, який, очевидно, ні в якому разі не вийде з меж „парламентарності“.

Та суть не в темпераменті представників міністерства, а в його політиці. Остання ж у цій році була така сама, як і торік. З'єсібна, національне питання в діяльності міністерства, через необережну промову д. Щегловітова, торік викликала палкі філіпіки з боку думської опозиції. Сього року думські оратори зовсім не зупиняться і, мабуть, не зупиняться на цій питанні. Чому? Мабуть, через те, що переконаних оборонців недержавних націй у Думі занадто мало, щоб порушувати національне питання без якого-небудь зовнішнього приводу.

А політика міністерства юстиції що до недержавних національностей тепер така сама, як і торік. Так саме в судах панує обрусительна атмосфера, в питаннях національних міністерство юстиції являється таким самим вірним однодумцем міністерства внутрішніх справ, як і раніше.

Але думські політики, навіть з табору опозиції, зовсім не такі переконані націоналісти й демократи, щоб знаходити стимули для виступу в оборону прав недержавних національностей у фактах життя й в самих собі. Вони—націоналісти з обов'язку, як і демократи з обов'язку. Наступить їх хтось на „національну мозоль“, так що вже мовчати ніяково буде—тоді вони й промовлять слово—два в цій справі. А як ніхто їх не заціпає, вони собі спокійнісінько й мовчатимуть, по інерції порпаючись у справах загальнодержавних. І таким побитом роспис міністерства юстиції дочекається свого благополучного затвердження, як того дочекались росписи інших міністерств.

А потреби й вимоги недержавних національностей у сфері юридичній? З ними можна зачекати.

номерів прийнято в сумах, вирахованих бюджетною комісією.
З приводу останнього номеру міністерства фінансів обстоєно на тому, щоб було повернено виключені 51.400 карб., що прохає міністерство на знищення неоднаковості між „нарицательною“ ціною та справжньою вартістю срібної монети, що надійшла до монетного двору.
Балотировкою поправку міністра прийнято.
Росписі міністра юстиції.
Всєїков 2-й докладує росписі міністерства юстиції, вирахований відомством і ухвалений бюджетною комісією в сумі 44.006.972 карб.

Промова Геґечкори.
Геґечкори вважає, що в антидержавній політиці міністерства юстиції за три роки непомітно ніяких змін. На чолі міністерства стоїть людина, що надзвичайно вміє підлаштувати до політичної кон'юнктури даного моменту. І через те той міністер витворив з судових інституцій просто механічний прилад для „обслуживання влади“. Далі Геґечкори констатує, що немає незмінності суддів, глаголює розгляду справ, аламаню волю оборони, робиться замах на адвокатуру і що завдання правосуддя іноді перемішуються з завданнями департаменту поліції.

Сенат ламає закони, оповіщаючи постанови вищої влади, невідповідні до основних законів, і сам цілком підлягає волі генерал-прокурора. Геґечкори умовляє демократичні елементи Думи голсувати проти асігновки міністерству юстиції. (Опески на лівах).

Промова Герасимова.
Герасимов каже, що зазначені в росписі асігновки „призначено на те, щоб забезпечити міністерству юстиції спроможність мати слух'яних служачих. Міністер,—каже промовець,—вступив на непевний і небезпечний шлях, а це повинно викликати рішучий осуд. Становище суду таке, що незалежність його визнається тільки тоді, коли це не суперечить намірам уряду. Наводячи приклади, промовець старается довести, що міністер занадто суверено ставиться до діячів вивольного руху і—навіпаки—занадто прхильно до оборонців старого режиму.
Наприкінці, від імені кадетів, Герасимов пропонує прийняти формулу переходу, в якій висловлено осуд міністерству юстиції. (Опески на лівах).

Промова Годнева.
Годнев доводить, що кодифікаційним порядком змінено основні закони, що гарантували Думі спроможність пильнувати діяльності адміністрації, аби вона додержувала законності. Далі він зазначає суперечність

оповіщених сенатом додатків „свода законів“ 1906 і 1908 р.р., що залежать від неправильної кодифікації. Наприкінці Годнев вважає, що необхідно переглянути статут про кодифікацію і вжити заходів, щоб законом вважалось те, що дійсно повинно вважатися законом. (Опески лівих).

Промова Ляхницького.
Ляхницький вважає, що міністер юстиції ламає закони своїми циркулярами.
Співняючись на росписові, Ляхницький звертає увагу на те, що міністерство самовільно повернуло прогонні гроші на нагороду чиновникам центрального управління тим часом, як чиновники судів, що мають іноді по 5—7 карбованців жалування на місяць, востаються без нагороди. З огляду на це трудові група пропонує одкинути бюджет міністерства. (Опески на лівах).

Цією промовою Ляхницького, голова Шидловський заявляє, що в залі немає законного числа, але взагалі в помешканні Думи є чимало членів Думи.
Граф Венігсен, від імені 30 членів, вносить пропозицію зробити голосування по іменах—чи продовжувать засідання чи припинити.
Голова каже, що не можна голосувати, коли немає кворума і тому оповіщає на п'ять хвилин перерву.
Коли засідання знову одкріто,—в залі є 162 депутати. Граф Венігсен підтримує свою заяву про потребу голосування по іменах. (Сучні опески).

Балотировкою встановлено: 185 голосів за продовження засідання, проти—29—7 утримуються.
Зроблено пропозицію про повне припинення дебатів.
Промова Гучюва.
Гучюв заявляє, що багатьом депутатам дано було змогу висловитись в серйозній справі, якої чекає країна. Не роблячи цієї трибуни річчю завваги... (Опески на лівах і в центрі; на правах—крики: „Це ви робите в якомусь святковому тумані“). „Приймати цю кафедру за масляничний балаган (гучні опески на лівах та в центрі), топтати ногами ідею, ради якої ми боролись і правдали,—цієї зневаги ми не допустимо“ (опески) „Я переконаний,—кінчає Гучюв,—що до моїх слів що до поведінки одих панів (показує праворуч), пристає вся країна. (Довгі опески на лівах та в центрі).“

Новийський 2-й гадає, що неможна говорити про балагани, коли один з октябристів дозволив собі сказати, що Высочайший приказ, виданий в порядку Верховного управління—не закон. Тут не балаган, а просто компанія Годнева в Геґечкори та іншихми соціалістами. Але ж в Росії немає конституції. (На правах крики: „браво!“; на лівах голоса: „ві, е!“). Далі Новицький прохає припинити дебати.
Замисловський вважає, що ті, хто затуляє рота правим, бояться відповіді на промову Годнева. (Опески на правах).

Геґечкори каже, що соціалдемократи—не вороги обструкції, але ж те, що тут відбувається, зовсім не обструкція, а щось інше проталежне.
Коли я дивився на Маркова, то я бачив не обструкціоніста, а блазня. (Голоси на правах, шум, крики: „геґ!“ стукать попітрами).
Голова не дає слова Геґечкори і прохає його покинути кафедру. Геґечкори одмовляється. Тоді до його підходять Ляхницький та Покровський 2-й і забирають його. На правах шум припинається, а плещуть на лівах.

Повне припинення дебатів прийнято воіма проти націоналістів та правих.
Прийнято також пропозицію продовжити засідання до 7 год.
Промова тов. міністра.
Товариш міністра юстиції Верьовкін зазначає, що обвинувачення можна поділити на два гуртки: по перших обвинуваченнях, що стосуються зламання законів, можна робити запитання. Другий гурток обвинуваченів—це власне незадоволення окремих членів Думи. Цих обвинуваченів не варт і обмірковувати. Міністер

зію в Голосівській ліс. Збіряться гребя на Троїцькому плацу о 10 годині ранку.

Ревізія Київського земства. Ревізія комісія, вибрана губернським комітетом, та Київська губернска земська управа вчора не погодилися між собою. Ще ревізори й не почали своєї роботи, а вже Київська губернска земська управа омовляється видавати членам комісії папери додому і цим самим позбавляє їх спомогти гаразд ознайомитися з справами, бо ревізори служать на урядових посадах і бувають на службі в той час, коли в управі роблять. Далі ревізія комісія звернулася до управи в проханні дати їй до 1 мая своє справоздання, але управа одповіла, що зможе не зробити тільки до 1 іюня. Справу цих суперечок ревізія комісія передає на розгляд губернського комітету.

Арешт колишнього поліційного надзирателя. Вчора Київська поліція арештувала на вокзалі колишнього уманського поліційного надзирателя Андрія Кармаліна, якого обвинувачують за прогайнування 700 карб. урядових грошей.

Союзники з Слободня, на чолі з колишнім своїм головою—Прахінім, заснували у себе крамничку, біля якої зробили вивіску: „Александрівський відділ с. р. н.“ і приладнали вітрину, де виставили: „Русское Зямля“, „Земщину“ та „Русскую Землю“. В ці патріотичні газети загортають покуцями і покучки.

З Київщини. Товариство пасішників. 52 селянин-пасішник в Момнів, Будяча, Лозовки, Єлисаветівки та Сокирки, черкаського повіту, просять, щоб губернска земська управа побила їм агуртуватися в товариства пасішників. Усі вони мають уліків 2155 штук.

Український спектакль. З г. Липовця нам пишуть, що там 23 февраля, в „общественном“ клубі аматори виставляли комедію А. Володського: „Хатня революція“. Грали порядко. Збор був повний і всім очам бути на спектаклі місяця не вистачило.

Казенна допомога погорільцям. Міністерство внутрішніх справ дозволило земству видати 200 карб. на підмогу 16 сямьям найбільших погорільців, що потерпіли від пожежі 11 мая 1908 року, в с. Янківці, уманського повіту. Гроші поділено на всіх варівно.

Пошести. Губернска земство має відомості від участкових лікарів, що за минулий тиждень на всій Київщині заслабо на дифтерит 418 дупи, на черевний тиф—232, на сипний тиф—149, на шкарлатину—146, на віспу—59.

Орендари „коробки“. В 1905 році десятеро жителів м-ка Махнівки бердичівського повіту, одкупили зібрання „коробочного“ податку впродовж 1906—10 років. Заплатили вони, як пишуть „К. В.“, 900 карб. застави і 800 карб. оддали до рук двох уповномочених на те, щоб провадити все це діло, Ш. Ромбому та А. Лудькому. Прибутки мали ділити на всіх однаково. Все йшло гаразд, а тим часом Ромбом та Лудький чогось усе не давали авідомлення. В яварі місяці свого року вони сказали пайщикам, що діло було не заробток, а 800 карб. втрати і через це довірених їм 800 карб. нема вже. А тим часом з книжок видно, що це брехня. І от пайщики подали на цих двох шахраїв у суд.

Тяцька школа в Єленовці. „Газ.“

оповідає, як йде діло в ткацькій школі та в майстерні, заснованих у с. Єленовці, Васильківського повіту, Барварою Миколавною Ханенко. Хто скінчить ту школу, то має звання майстра й грошову запомогу від п. Ханенкової. Вона ж таки й купує в ткачів їхні вироби. Таким способом у Єленовці що-року все більше стає кустарів-ткачів і Єленовка має вже вигляд ткацького селища. У майстерні там роблять усею широку тканину, і красять її усякими фарбами. Там таки, в Єленовці дешево продаються для кустарів ткацькі верстатки.

Кустарна школа в Корсуні. Друга кустарна школа на Київщині в м-ку Корсуні, канівського повіту. Заснувала там школу княгиня Лопухина-Демидова і вчать там робити а лози та очерету усякі меблі, кошми то що.

3 Волинні. Телефон. Ровенський повітовий земський комітет постановив зробити в п'ятнадцяти волостях цього повіту телефон. Телефон має бути в тринадцяти містечках, п'яти станових кватирях та в 9 в'язничних пунктах.

3 Поділля. Спектанль у шкоді. В м-ку Тульчані, в дівочій єпархіальній школі цими днями пансіонерки відіграли українську дитячу оперету М. Лисенка: „Коза Дереза“. Оперету поставлено заходами і стараннями учителя співу д. Леонтовича.

Самосуд. З Латвія до „К. В.“ пишуть, що там оне недавно був самосуд. На міщанина Крахмалю, молодого парубка стали думати, що то він краде кури і свині. І от спершу Крахмалю люде так побияли, що він вомлів. Далі прив'язали сердешного до хвоста коняці, яку гонили доти, доки од убитого зосталося звічище мертве тіло.

3 Полтавщини. Через карти. „Гол. М.“ сповідає, що в Полтаві засудили на п'ять днів під арешт старшину гравицького клубу, що дозволяла грати в клубі в азартну гру. З цієї гри зубожіло багато полтавців.

Український спектакль для слабих. 24 февраля, в Полтаві в лікарні для божовільних слабих виставляли комедію Б. Грінченка—„Нахмарило“ та жарт М. Старицького—„Як кобаса та чарка“.

Батьшана—душуба. „Полт. Г.“ повідомляє, що 19 февраля, удень, в Глинську, роменського повіту, батюшка Чачков зарізав свою наймичку Параску Кириленкову, 45 років, а тоді знав. В записці батюшки сказано було, що то він помстився. Невабаром Чачкова звайшли й арештували.

На полі. Весняні дні йночі з морозом нагнали смугку на селян по Полтавщині. „Тільки дощ і порятують нас“, говорять хлібороби. Химерна погода за два тижні дуже пошкодила овжини. Вона пожовкла, поскручувалась. Земля швидко зовсім висохне. Без дощу і ярини оїти не можна.

3 Харківщини. Агітація серед переселенців. Звідуючий переселенням д. Гліпка прислав, як пише „Ут.“, харківському переселенському пункту книжечку протоієрея Восторгова: „Добро слово“. Книжечка дано під росписку авідуючому пунктом, щоб він ширив її поміж переселенцями, що виїждять з Харківця.

3 Таврії. Нам пишуть з Бердянська, з над моря, що там уже почалась навігація. Стогіть по скілька закордонних пароходів за хлібом. Погода змінилась на холодну. По залізниці багатько веауть сюди хліба.

3 Кубані. Роскопи Імператорська археологічна комісія дозволила авідуючому Кубанським військовим му-

зем К. Т. Живиліві розкопувати могилу на Кубанщині.

Українці в Америці.

Справа „народних торговель“ в Альберті. Українці в Альберті, розворушені відомим народним вичем в Едмонтоні, заходилися засновувати по своїх колових філії товариства „Народня Торговля“. В цій справі 27 яваря відбулася нарада на Vegreville в ній вьяло участь більше, як 500 душ зо всіх околиць. Після жвавої дискусії ухвалено було суму можливого товариського пая 25 доларів, а потім вибрано ще уряд товариства. В Етельбері (Манітоба) засновано також торговельну спілку і місцеві українці дуже нею цікавляться. (Діло).

3 життя українців в Віннепі. 13 февраля тут відбулися загальні збори читальні товариства „Провіта“. 12 февраля аматорський гурток виставляв тут драму: „Ох, не люби двох“.

Дорожничка м'ясо в Віннепі припустили місцеві українці прилучити до бойкотування його. 13 февраля вони зібралися на виче в цій справі і висловили протест проти збільшення різницькими спекулянтами ціна на м'ясо. (Діло).

Справа „Русского Народного Союза“. В „Свободі“ (американській) зустрічаємо цікаві відомості про фінансове становище товариства „Русский Народный Союз“, що виплачує своїм членам заомоги та пенсії. В декабрі місяці минулого року до каси „Союза“ заплатили свої вкладки 270 його філії на суму 12410,24 дол.; всього прибутку каси „Союза“ в декабрі місяці мала 13114,19 дол. Того ж таки місяця „Русский Народный Союз“ виплатив пенсії та дав заомоги на суму 8980,83 дол., а на видавничтво, платню служачим і ин. видатки пішло 4027,98 дол. (всього—13008,81 дол.). На прикінці декабрія місяця лишалося в касі „Союза“ 62204,44 дол. (фонд: сирітський—34119,57 дол., резервний—14048,33 дол., вродний—2921,70 дол., фонд убогих—3683,87 дол. і розпорядний—7430,97 дол.). Відомості ці виразно показують, як зростає фінансова сила „Русского Народного Союза“. За кілька ще літ перед цим загальний фонд його досягав тільки кількканадцять тисяч доларів, а тепер „Союз“ має вже більше, як шістьдесят тисяч доларів.

На селі.

(Сучасний малюнок).

Есть у селі у нас „муж доблестный“ один: „Корній“ Строй. Головалі. Там як почне вогтат, та штокати, садат сам, так і до нежового підлізе. І він уже, мабуть, вухом чує, де пахне поживо, втепється безпрестінно туди. Ото-ж як дукарня наша зьялась „повчить демократів“, він підліз до їх за „повіренного“, че-б то „кловтати перед вичальством“ і підговорять дьяків на приговор че-б заповровидить „сяких-таких“ туди, де козам роги правлять. Чухає тепер потилиці сердешна дукарня: „і хату, мовляв, за „труд“ Стройві заложом украла, і се й те... „демократи“ повернулись в заслання“. Ну, цього вже й сам Строй не знав, що так воно буде. Приповав неборака, щоб на завжди повасалать.

А в моду пішов він тоді! Де-ж пак? „усмиритель“! Де які вибори, або що—уже він напереді. Суддею був, тоді невабаром у волость уліз, сам земський допомог йому в цім. Далі членом у Лохвицьку землеустроительну комісію, а дмлі трохи й у Думу не хопив; аж у Полтаві, спасабі лю-

ду; і пішла арихметика! А ось Грпцько йде, та й питається за віщо то люде б'ються, чи не за батьківщину часом?

Всі реготалися, уже не здержуються. Василь Іванович став сердиться.

— Варнякете ви таке, що воно зовсім не до діла. Я ж вам кажу,—намагався він пояснити,—що в задачквоті тільки так пишеться про кого небудь, аби було над чим рахувати.

— То те ж саме і ми кажемо,—перевів його Охрім.—Колі влома чортмає чого рахувати, то давай...

— Тьфу!—плюнув з сердца Василь Іванович,—ти йому овов кажи, а він таки свое тече. Давай сюди книжку!—крикнув він до Антіна, і трохи не силою виврав її у нього з рук.

— Вам книжки читати?—вам хвості водам крутити! Ого ваша книжка!—Василь Іванович повернувся і пішов від гурту. Всі реготалися.

— Знаете, Василь Іванович!—крикнув Охрім вслід монополювачові,—колі б довелось нам ділити вати 90 десятинок, то може б таки поділили по своїй, по мужицькій арихметикі!

— Навряд чи й поділили б!—підхопив сумний чоловік.

Василь Іванович зразу спвинився, мов його хто сіпнув за полу, обернувся, хотів щось казати. Потім плюнув і мерщій подався до своєї монополії.

— Вах, як закрутив носом! Видно не дуже до смаку прийшлась йому мужицька арихметика!—казали сміються люде.

І авідки принесла його нечиста сила!—казали другі;—тільки де дватри чоловіки віддуться, то вже і його чортяка безпрестінно внесе туди! Не дав і начитався у волю. А шкода: потішна була книжка!

Степан Васильченко.

дям, дали гарбуза йому. А суддею... насудив! Не довго побув, а аж тричі земським судився і за віщо?—за хабарі! Зроду звичу не судив би земський „такого“, та полетів й до губернатора жалоби. Мнявсь, мнявсь пан земський, та й увільнив таки з судів слугу свого вірного. А в комісії й досі він. Працює! Ходить тепер по селах, підмовляє селян складати приговори про землю: щоб клапті, які в кого єсть у роздріб, поводити до купи, пообгрожувать і заводять хутори на їх. Безземельні і малоземельні проти цього, авісно. „Що-ж,—кажуть,—зараз у нас і толожа єсть і водопої, а тоді поокопують багачі свое, а нам і копати не держи тоді: ні напоїть, ні постані нігде буде.

„Нічого, нічого, ето харашо,—вбалакує Строй,—а не дасте приговора, то усьо рамно і без вас поріжем в куски“. А повертається до багачів: „вот кажда-б зделать ето,—всміхається,—тогда-б ови,—де б-то бідняки,—повеволи на переселення-б попли“. Деякі й багачі не ажогуються на це. „Що-ж,—кажуть,—зіб'ють тобі землю в один шматок, а там, не дай чого, вчистить гряд, або васуха в тому місці,—усе і пропало; або вистройся хутором, а приїде харцизняка який, запалать тебе, що ти тоді?“

Зараз пей Строй ще й учителем у харківській второкласній школі гімнастики школярів учить. „Смирна-о!“—вигукує. Селянини.

Економічне життя України.

Благославенна земля. Гірничі багатства. Партия миколаївських інженерів і штейгерів цими днями зьявилась по під Бугом, між містечком Новою Одесою й селом Гурьківкою, величезні шари всяких гірничих багатств. Перш за все знайдено залізну руду, значно кращу проти криворізької, бо процент металу в ній вищий. Далі знайдено багато кам'яного вугілля, дуже зручного для лобування, бо він не глибоко лежить. Знайдено також багаті шари графіту, що дуже дорого ціниться. Нарешті, знайдено на протязі цілої версти товстий і густий шар слюди, вартістю в кількканадцять мільйонів карб. Всі знайдені багатства оцінюються в кілька десятків мільйонів. Уже зорганізувалась велика компанія петербурзьких і московських капіталістів, на чолі з одним московським Морозовим, для експлоатації знайдених багатств. То-то для капіталістів одкривається Каліфорнія. А для селян-власників землі? Вони, мабуть, задоволяються неодоками.

Одеський порт. У минулім 1909 р. через одеський порт вивезено за кордон 69.730 дупи вовни, а у 1908 році було вивезено тільки 61.490 пуд.

Нові підприємства. На Чернігівщині за один минулий 1909 рік виникло нових фабрик і заводів 46.—У Таврії організується акціонерне товариство „Г. Г. Вильмш і К.“ для розвитку й експлоатації трьох млинів у бердянським повіті. Осн. кап. 2 мил. карб.

Ніші сіндіати. Представники українських металургічних заводів приступають до організації свого власного, ворожого до уральської „Криві“, сіндіату для продажу дахової бляхи.—В Харкові сього літа спліваються дуже жвавого будівельного сезону, через це сеголітніки постановили відновити свій сіндіат, що був розпався торік.

Банкротство. У Полтаві збанкрутувала велика мукомольна фірма Крайника. Пасів 300.000 карб.

Мукомольний кризіс на Полтавщині набрав все більших розмірів. Стало дуже багато млинів. Шенення коштує 1,10 карб. пуд, а борошно продается по 8 карб. за 5-пудовий мішок.

Закриття підприємств. Миколаївський пароходобудівельний завод невабаром закривається зовсім. Робітників, розуміється, буде розітано.

Нижнедніпровські залізнодорожні майстерні остаточно постановлено закрити з першого березня. Робітникам буде видано „наградних“ 3.087 карб., що вижде менше, ніж по 3 карб. на душу.

Збільшення робочого дня. В Лубнях на тютюнової фабрики товариства „М. Ніковський та А. Берштейн“ цими днями заведено нові правила внутрішнього розпорядку. З цього часу офіційно встановлюється робочий день в 10 1/2 години, з 7 годин ранку до 6 1/2 ввечора з перервою в 1 годину на обід.

Забастовка. 1 лютого на Дніецько-Юрьевський металургічний завод було оповіщено, що каменярям зменшується поденна плата на 10—30 коп. у день (досі вони одержували 1,25—1,60 карб. у день); опріч того, багатьом робітникам зменшено розмір шомісячної премії за вироблений продукт. У відповід на це робітники забастували. Забастовка тяглась усюго один день, бо адміністрація заводу скасувала свої нові постанови, й тоді все на заводі пішло по старому.

3 життя „Провіт“.

В Київській „Провіт“. Сьогодні одбудуться збори артистичної комісії. Початок у 12 год. дня.

Завтра одбудуться збори шкільно-лекційної комісії. Початок у 7 1/2 год. увечері.

Справа з пам'ятником Т. Г. Шевченкові.

Микола Садовський передав наші редакції на пам'ятник Т. Шевченкові 118 карб. 53 коп. з спектакля, впровадженого ним у своїй труці в Київському театрі „Грамотности“ 26 февраля цього року.

ТЕЛЕГРАМИ

(та останні вісти з газет).

Височайший наказ.

ГЕЛЬСИНГФОРС, 26. Височайше наказано: справи про прийняті чужоземців в російське підданство у Фінляндії, а також про увільнення фінляндців з російського підданства повинні рішатись по заведеному в Імперії порядку, а саме: треба просити через раду міністрів Височайшого дозволу.

Діяльність уряду та адміністрації. ПЕТЕРБУРГ, 27. Зкофисковано вчорашне ч. „Новой Руси“.

„Русск. Зн.“ про ревизію по интенданствах.

ПЕТЕРБУРГ, 27. „Русск. Зн.“ дуже незадоволене з того, що ревізори тягнуть до одповідальности тільки нижчих чинів интенданства. Яко на приклад, „Русск. Зн.“ вказує на Київське интенданство, де потягнуто до суду всіх чинів „крім головного вивуватія державних втрат,—як каже „Р. Зн.“—начальника Київського интенданства“.

Другий загально-російський з'їзд письменників.

ПЕТЕРБУРГ, 27. Організаційний комітет по урядженню другого загально-російського з'їзду письменників оповідає, що органи печаті, літературні товариства, інституції та літератори, що бажають ваяти участь в з'їзді повинні не пізніше 15 марта послати повідомлення на одну з таких адрес: редакція „Современнаго Міра“, членові комітету Градовському—Загородній пр., 4, або членові комітету Водозовову—Тучкову, Набережна, 2.

В суді.

СЕВАСТОПОЛЬ, 27. Учора воєно-морським судом присуджено лікарю Попову до гауптвахти на три місяця за недодержання волованих правил, через що підчас підймання „Камбали“ помер волева Вочкаленко.

ХАРЬКІВ, 26. Воєно-окружний суд розглянувши при зачиненях двох справу 40 сод.-революционерів, присудив 16 душ до каторги від 4 до 8 літ та 11 на вислання; решту виправдав.

Кооперативні робітничі будинки.

ПЕТЕРБУРГ, 27. Василеостровске та виборське потребительські товариства ухвалили постройти на кооперативних началах два будинки для робітників.

Латам у Петербурзі.

ПЕТЕРБУРГ, 27. У Петербурзі на Великдень чекають прильду авіатора Латама. Аероклуб клопочеться, щоб військове міністерство дозволило Латамові перелетіти на моноплані через Финську затоку до Кронштадту.

Всякі звістки.

ГЕЛЬСИНГФОРС, 27. Проведений між Або та Гельсингфорсом бездротовий телефон дуже гарно функціонував при спробі.

ПЕТЕРБУРГ, 27. Булацця потягнув до одповідальности за те, що він підчас розгляду в окружному суді справи редактора газети „Сегодня“ Когана, сказав: „кровью змию образ, коли суд виправдає Когана“. В цих словах вбачають погрозу суду.

ХАБАРОВСЬК, 27. Учора вдень за п'ятнадцять верстов від города, на колії залізничі убито невідомими командами примурської залізничної роти, підполковника Ігнат'єва.

ПЕТЕРБУРГ, 27. Учора припинилось видання газети „Голось Правды“.

ПЕТЕРБУРГ, 27. Глінкав „Земц.“ вимагає ревизії діловодства фінляндського сенату та казни, бо на його думку Фінляндія дає чималі кошти на підтримування російської опозиції.

МОГИЛІВ, 27. Між Шкловним та Кописем у почтовому поїзді 12 каторжан та 2 перевальних арештантів несподівано погасили світло й одірвали у конвойного револювера. Почалась перестрілка. Убито конвойного й каторжника. Поранено двох конвойних та 10 каторжан.

ЛОДЗЬ, 27. Згорів фабричний корпус братів Дерінг. Звичено ткацьку й прядильню. Втрат—200.000 карб. Кинувся в четвертого поверху і убився пожежарий, на якому загорілась одежа; поранених двоє.

За мордоном.

БЕРЛІН, 27. „Vossische Ztg.“ сповідає: до Афин прибуло 120 представників од фсалийських селян і домагались, щоб на державні коптти було прамусово одібрано великі маєтки й землю поділено між селянами, росклавши їм плату на скілька літ. Ставоваще дуже серйозне. Військо в казармах стоїть на поготові.

ТАВРИЗ, 27. На нараді у Сатархана при участі кавказьких фідай, було ухвалено силою позачиняти базар, щоб не дати російському отрядові змоги купувати провіант та ин. і цим примусити його покинути Тавриза.

БЕРЛІН, 27. З Лондону телеграфують, що ворожий настрої лондонських та американських торгових ефер до Японії все збільшуються. Цими днями по торгових кварталах у Лондоні одбулись антияпонські демонстрації.

БЕРЛІН, 27. Німецьке громадянство дуже стурбоване морським узброєнням Англії. Велике враження зробила чутка, що на 1914 рік у Англії буде вже 26 „Дреднаутів“.

закінчив дід. Всі засміялись.

— Лямпа,—річ тевагіна,—казали другі,—торохнеш воеом—варобіш шкла. І повесла його лиха година під таку хуру!

— Підеш і під таку хуру,—казав мовчазний чоловік,—коли в хаті, може й шматка хліба немає.

Обміркувавши справу з лямпами з усіх боків, люде примочили, і Антів, взявши книжку, став читати далі.

„Он куди воно діло гветься,—подумав Василь Іванович і став прислухатися ще пильніше.

„У пом'ящика було,—читав далі Антів, вь одному кускї 857 десятинь землі, вь другому на 180 десятинь більше, чьмь вь першому, а вь третьемь на 150 десятинь більше, чьмь во второмь. Сколькo десятинь землі було у пом'ящика?“

Прочитавши задачу, Антів став розповідати її зміст так, як здавалось йому більше зрозумілим:

— В одному куску, каже, було аж 857 десятинь, а в другому ще більше на 180, а в третьому і того більше! а потім іще й питає:—тут Антів підняв палець вгору і прищунив око,—скільки-ж то тієї землі було у пана!

— А мабуть, чи не більше було, ніж у всеї нашой громади!—каже, усміхаючись, один з гурту,—коли б оде на всіх нас хоч один отой кусочок, то було б і нам і дітям нашим.

— Ото кусочки!—моргнувши оком, сказав Охрім,—че не те—що в тебе, або в мене: з такими кусочками можна хазяйнувати! А коли б йому в одну руку-опруг, та в другу—півопруга, а в третю—і вовсім дасть Віг,—отодіб нехай він показивував! Повеволи пішов-би лямпи возити!

— А цікаво було б знати, скількo-то прийшлося на двір, коли б всю оту землю та поділили між нашими громадянами?—проказав мовчазний чоловік.

Далі Василь Іванович уже не міг терпяти. Вийшовши з-за тину, він почав докоряти людем.

— І навіщо б ото я лямпа отаке язиком?—тож книжка написана зовсім не для того: по їй треба навчатися арихметикі, а ви ка-зна по витіваете. Коли так читати, то краще зовсім не читати!

— Та ми, Василь Івановичу, читаем так собі, з нудьги—винравдувались люде,—аби чим час загаять.

— То не краще б було з нудьги взяти, тай вирухувати, скількo вижде в кожній задачі,—наставляв Василь Іванович,—тож на те вона і е—арихметика.

Передні чоловіки сиділи і вдавали, що ніби увічливо слухають Василя Івановича. А позадю Охрім накинув брову своім сусідам і стиха сказав:

— Це виходить така арихметика—панові звозять хліб з поля, а мужикові нема з чого возити, то мороч голову та рахуй—скількo тє-всєї землі у пана... Скількo душ вирекнуло а сміху, але здержались, щоб не зареготати голосно.

— Бачте, казав далі Василь Іванович, почувши сміх,—смієтеся, а і сами не знаєте з чого. А я знаю, що не один з вас не ауміє вирухувати доладу задачу!

— Де вже нам!—казали передні,—ми люде малограмотні, або і зовсім неграмотні: куди нам полічити таку силу!

А Охрім казав далі своїм сусідам:—Це, скажемо, так. У тебе, Микито, скільки землі? два опруга? Ну і в мене щось біля того. Ог зійшлєся ми, та й балакаємо: у нас землі нема, а в пана багато; давай будемо лічити панову землю. Ти скажеш: стільки у пана землі! А я скажу: ні, стільки! Ти скажеш: брешеш,—бо стільки, а я скажу: ні, ти брешеш! Потім ти мене цап за чуба, а я тебе, скажемо, по-

Література, наука, умілість і техніка.

— Нова п'єса. Недавно вийшла в світ п'єса К. Гая-Шкоди... — «Камениці». Вийшло число 5 організації українського учительства на Буковині...

Театр і музика.

Шевченкові роковини в театрі М. К. Садовського.

Роковини смерті українського Великого гурту М. К. Садовського вшанувала виставою драми «Навара Стодоля» (1 акт) та опери «Катерина» (2 акт) і концертним однієм з співами й декламацією творів Т. Шевченка.

Уривки з «Навара Стодоля» та «Катерина» пройшли дуже добре, але найцікавішими пунктами програми вчора були декілька місяців з концертного однію і насамперед декламавання М. К. Садовським Шевченкових «Послання».

Рідко доводиться чути таке продумане й чутливе виконання цього глибокого на зміст і дуже багатого на різноманітні почуття твору нашого генія. І повний театр, атавши в собі дух, захопленим стежив за артистом, з уст якого лилися мов з ерижаєв серця, слова поета — то повні гніву, докорів, глузування, то перейняті невимовною скорботою, мольбою, благаннями...

З сольних співів великий успіх мали «Ой, люлі, люлі, моя дитино», «Садок вишневий коло хати» — у виконанню «соловейка трупни» пані Петляш, «Гомоніла Україна» та «Огні горять» — у виконанню дуже симпатичного ліричного тенора п. Бутовського.

Концертний однію по гарному звичаю розпочався хором співом «Жалобного маршу» і закінчився співом мужьськими голосами «Заповіт».

З вокального боку «Марш» пройшов чудесно. Але тем, взятий п. Єлінеком для першої й останньої частини маршу був настільки повільний, що зовсім не відповідав вимогам композитора і не мав в собі нічого маршового.

«Заповіт» проспівано було перед малюнком (досить фантастичним) мого Шевиченка і мальовниче улаштуванню групою українських селян на чолі з кобзарем. Співали стройно, але раптово обривання верхів оддало антихудожністі.

Муз.— Гурт Г. Колесниченка й сього літа гратиме в літньому театрі Купецького саду; гратиме вона два місяці: люль та август. Тих самих два місяці гратиме і труппа М. Садовського в літньому театрі городського саду («Шато»).

Концерт Гофмана. Сьогодні, 28 лютого, в залі Купецького Зібрання відбувається другий і останній концерт знаменитого піаніста Йосифа Гофмана. Перший концерт Гофмана, що відбувся за два тижні перед цим, пройшов з величезним успіхом.

ДОПИСИ.

(Од власних кореспондентів).

С. ГРОМИ, уманського повіту (на Київщині). Батько дітей поривав 21 лютого громівський селянин Сива Гриць зарізав двох своїх дітей. Це не так давно, всього тільки рік тому, той селянин був таким же хазяїном, як і всі, але торік, в осени, як по селах скрізь забалакали про хуторі та про відруби землі, забалакали і Саві Грицеві вийти з села, на хуторське господарювання і він повідомив про це землеустроительну комісію. Одрізували ото йому землі і загалом переселилися. Побачив Гриць свій новий наділ і засмував. Жалко стало йому кидати уже нагріте кубло і переходити у якийсь ти́сий пустирь. Та й землі йому зовсім не прибавили. А треба руйнувати стару хату, переносити її, там знов строїтися. Переселився Гриць на хутор і ще більш засмував, зажурився, бо в придачу й діла його були зовсім пагані. Почав він будувати, скаржився всім на свою гірку долю, покіль зовсім збожеволів. Діждавшись, як жінка поїхала в город, він і зарізав ото двох своїх синів. «Нехай, каже, хоч вони не будуть мучитися з тими хуторами та відрубами».

ПОЛТАВА. Ушанування Г. І. Маркевича. Відомий не в самій тільки в Полтаві діяч Гр. І. Маркевич, що займав посаду члена гор. управи і замістителя гор. голови, недавно вийшов в одставку. Равніш він довгий час служив урядом у середніх школах. Останніми часами чимало працював над виданням українських книжок. Товариші по службі д. Маркевича, — служачі в канцелярії гор. управи та учительки гор. шкіл влаштували ушанування свого бувшого товариша і начальника.

21 лютого в залі гор. думи всі вони зібралися, покликани Г. І. Маркевича, прочитали привітання, написане на гарно намальованій карті, вложеній в артистичний бювар. Друге привітання було од учителів та учительок.

Текст першого привітання був такий:

«Широ-Шановний добродію. Жалкуючи за тим, що Ви воставляете нас, просимо Вас, добродію, прийняти від нас цю маленьку ознаку нашої широкі дяки Вам за все добре, що Ви робили, будши членом городської управи і замістителем городського голови. Ваша повсякчасна справедливість, коректність і добрість до всіх навикі застануться в нашій пам'яті.

Кожний служачий, хоч би й найменший, сміливо йшов до Вас з своїми потребами, а часом і з своєю нуждою, і знаходив не однію добрі, коректні відносини, знаходив справедливе задоволення своїх потреб, на скільки це було в Ваших руках; і ні одна душа не плачелася на Вас за утиски, або за несправедливе занедбаня інтересів: усі дякують Вам за добрість і справедливість. Не вважаючи ні на які клопоти й турботи, як це було за минулі роки, Ви все знаходили в душі своїй стільки спокійної сили, щоб вести діло і відносини до нас рівно, спокійно.

За те все, за щирість Вашу, прийміть нашу подяку. Ми все будемо шанувати Вас, як доброго, освіченого старшого товариша нашого і заслуженого робітника на громадській ниві.

Не можемо не згадати тут про особливі заслуги Ваші в справі, дорогої для рідної Полтави і цілого краю, — збудуванні пам'ятника славному землякові, Іванові Котляревському. Ми пам'ятаємо, яку велику працю ваяли Ви на себе в тій справі, а потім і в незабутньому, історичному осяті відкритті пам'ятника.

Працею Вашою була відкрита школа імені Івана Котляревського, котрої попечителем Ви востаетеся досі, та, сподіваємося, востаетеся й надалі, поки діждемося, що можна буде вчити рідною мовою дітей у школі.

Ще сподіваємося од Вас, добродію, довгих літ праці для нашого города і краю, бажаємо Вам здоровля, сил і щастя!».

Справочний одділ.

Календарні відомості.—Неділя, 28 лютого. Пр. Василь сповідника, Марини, мч. Нестора. Сх сон. 6 год. 20 хв., зах. сон. 5 год. 59 хв. Понеділок, 1 лютого. Пмч. Євдокії, Св. мч. Нестора, Маркелла, Антонія, Антоніни. Сх сон. 6 год. 18 хв., зах. сон. 6 год. 1 хв. Театр «Громадства».—Зранку.—Патялка Полтавська, увеч.—Бенефіс М. Садовського.—Бондарівка.

Український клуб.—Вокально-музична вечірка. Т-во «Просвіта».—Збори артистичної комісії, в понеділок збори шкільно-лекційної комісії.

Редактор М. Павловський.

Видавець С. Чупаленко.

Оповістки.

У Полтаві передплачувати «РАДУ» за таких-же умов, як і в конторі газети, а також купувати в роздріб—можна в канцелярії Г. МАРКЕВИЧА, Бульв. Котляревського.

Калітурки до Кобзаря (випадково засталося 14 примір.). Кому потрібно надіслати по адр.: Київ, почт. шп. № 185, І. Т. В. Ціна 52 к. з перес. Можна марками. 2-2

В повітовому городі Херсонщини, через котрий проходить залізниця, передається на користних умовах жіноча гімназія, що дає добрий аяок. Тепер 4 кл. і щороку прибувають і кл. Звертайтесь: Одеса, Херсонська ул., 1-й участок Павловчик для М. Я. Демяненка. 3-1424-2

ПАЛЬТА англійські весняні й непрожок. БРИЛИ кращих заграя. і рос. фабрик. ПАЛІЧКИ найдомішні, фасонів. ЖІЛІТИ галстуки, хустки, рукавички, КОЛЬОРОВІ зєфіри і кретони для прийняття замовлень.

Р. М. Гершмана, Прорізна, 2, тел. 282. Прийм. замовл. переробка і позачасові бізніси. Ціни справедливі, продаж без торгу. Поставащик Т-ва Петр. Служ. Півд. Зах. з. л., Київська Офіс. Економ. Т-ва, Київська, Т-ва Взаємн. Служ. в кред. Інст. 0-1438-1

Одкритки українські у Маркова, Київ, Хрещатик 41. 50-5

Дача коло моря і г. Сочі продається за 14,000 карб. жіжком упорядкована для життя. Спати в конторі «Ради» і прочитати описі. Комісіонерам—гонорар. 00-1354-16

НОВИНА В ФОТОГРАФІІ.

Шляхом досвіду на протяжні 15-ти літ власної практики в фотографуванні і пересвідчився, що можна замість пластинок вживати для фотографування кожний бромоерсрібний папір і мати образи позитив замість негативів. Одного зразка позитива можна на 50% а, і швидше виробляється картонка—на протяжні яких небуло 10 хвилин. Ціна навчання інсалою за 1 р. 50 к. з пересл. Адр.: Харків, Кохичевський пер. № 18, А. Введенському. 10-1428-3

Песокъ — Золото Карлчи, пустот, стр. кампй, плати и черепици изъ песка и цемента могутъ быть вездѣ изготовлены процессами работными при промощи нашихъ патентъ важныхъ машинъ съ ручными и ремесными приводомъ по различнымъ ценамъ по различнымъ ценамъ. Новый русский каталогъ № 351 безплатно. Корреспонденция на русскомъ языкѣ. Самий крупный машиностроительный заводъ этой отрасли. Д-ръ Гаспаря и Ко, Маркшадегг, бл. Лейпцига (Германия). Филизальное дѣло въ Россіи. 13-357 1345-2

На увагу цукроварням! Майстерня тензіомірів (термометрів) шкляних і металевих. Також склад водомірних апаратів, шкелок, лабораторних приладів і всіляких оптичних струментів. Київ, Фундуклейська № 5. В. УСЕНКО. Тел. № 1625. ЦІНИ СПРАВЕДЛИВІ. 10-1417-4

Опочно-механичний магазин і майстерня Т. П. Шереметьової (Київ, Фундуклейська № 26), повністю ш. покупці, що має на складі великий вибір окулярів, пенсне, біноклів, хорієт, всіляких оптич. і інших приладів. Точне виготовлення по рецептам п. п. лікарів. 3-2418-3

Календарні відомості.—Неділя, 28 лютого. Пр. Василь сповідника, Марини, мч. Нестора. Сх сон. 6 год. 20 хв., зах. сон. 5 год. 59 хв. Понеділок, 1 лютого. Пмч. Євдокії, Св. мч. Нестора, Маркелла, Антонія, Антоніни. Сх сон. 6 год. 18 хв., зах. сон. 6 год. 1 хв. Театр «Громадства».—Зранку.—Патялка Полтавська, увеч.—Бенефіс М. Садовського.—Бондарівка.

Склад Голландій і дорогих речей Регісського Олександрівська № 89.

За 2 р. 85 коп. вислаю по почті вака. платою без завіття одриво в 4/4 арш. шерстяної матерії на повний мужський костюм шевіот «Лорд». Не дивлячись на крайню дешевизну, шевіот «Лорд» дуже міцний і практичний. Кольори: чорний, синій, т-синій, коричн. і озяковий, виткані найкращими соцідними гратками або смужками. За переслаку прийдуться 55 к. При замовл. 3-х або більше одривів зразу, переслака на мій кошт. Як не вишодиться крам, вертаю гроші. Замовлення присилають: г. Лодзь, М. Б. Торчанському. Почт. скр. № 25. 10-1425-4

Вийшла з друку творя І. НЕЧУЯ-ЛЕВИЦЬКОГО Повісті й оповідання, Том 1. 2-ге вид. Київ: 1910 року. Ціна 1 р. 50 к. Біда бабі Парасці Гришисі, оповідання, 1909 р. Ціна 4 к. Біда бабі Палажці Солов'їсі, оповідання, 1909 р. Ціна 6 к. ПРОДАЮТЬСЯ в книгарні Буш., «Київск. Стар.», Вовків. № 8., в магазинах: Евг. П. Черевольського, Фунд. 3 і Леона Цайковського, Хрещатик. Друкується і незабаром вийде VII том повних повістів і оповідань, ще не друкованих. 20-1404-7

НОВОЕ СРЕДСТВО ДЛЯ МОЙКИ БѢЛЫЯ ЮРКСИЛЬ СОВЕРШЕННО УСТРАНЯЕТ НЕОБХОДИМОСТЬ СТИРКИ БЕЗЪ ХЛОРА БЕЗЪ СОДЫ БЕЗЪ МЫЛА!

Забезпечене існування може добути кожн. хто має здібність провади машини рильничі, до шиття, до освітлювання і огрівання, і приймає свою точн. адресу і род заняття до: Czernowitz, postfach № 11 Oesterreich. Австрія, Чернівці, почт. шп. № 11. 10-1309-5

Саме цінне для всіх-то є здоровля! Відомий по всьому світі Гарцький Чай (чорний). (Harzer Gebirgstee) ГІРСЬКІ ТРАВИ. Чай з гір Гарц є єдиний і необхідний засоб для кожного, хто хоче бути здоровим. Ціна коробки і карб., 1/2 коробки 50 коп. 3-1406-2

КУРСЫ ОБЩЕДОПУП. КОММЕРЧ. ОБРАЗОВАНИЯ ВОЗРОЧНІЕ. БУХГАЛТЕРІЯ. Адресовать: Курсы Кошхерч. Самообразования, СЛБ, Невскій 92-76

Ідете до Америки! Коли не хочете, щоб по дорозі агенти-п'явки Вас ошукали, то плавайтесь попереку за повсякчасним листово з повним довіррєм до свого земляка ЄВГЕНІЯ БІЛІНСЬКОГО, власителя контори до продажу пароходних бізетів у всі заморські країни. 10-1400-5

ТОРГОВИЙ ДІМ «Братья ЛИСИЦЫНЫ». НАСІННЯ: клевер (конюшина) червоний, тимофійка, люцерна сіяна, костер голій, овес шаталів, бураки корж, еккандорф і армія кривенск., льон покосвск. (догнугне, останнього врожаю, високої вартості). 3-1403-3

ЧАЙ ЦАРСКАЯ РОЗА НЕНЧАО. Если Вы любитель и поклонник настоящего Кяхтинского чая, если Вы желаете регулярно, каждый день не только пить, но и наслаждаться великолепным, ароматным и полезным чаем Царская Роза. 10-1403-3